

dende har udøvet tidligere efter samme Regler, som gælder for præstelig Virksomhed, der er udøvet af Personer, der er teologiske Kandidater, før deres Ansættelse i et Embede, der lønnes efter Lønningsloven.

Til § 2.

I Lønningsloven af 4. Oktober 1919 er Minimums- og Maksimumsbeløbet for de Præsterne tilkommende Befordringsgodtgørelser fastsat til henholdsvis 50 Kr. og 600 Kr. Med de stigende Priser for Leje af Befordring har det vist sig, at det fastsatte Maksimumsbeløb i mange Tilfælde ikke kan strække til. Hertil bidrager ogsaa i høj Grad den Omstændighed, at det er vanskeligt ved Bortforpagtning af Præstegaardens Jorder at faa Forpagterne til at paatage sig at besørge Embedskørsel og dette i alt Fald kun kan lade sig gøre imod Betaling efter Dagens Pris. Særlig efterhaanden som Præstegaardsjorderne udstykses, vil det i mange Tilfælde være nødvendigt for Præsten selv at holde Befordring, og Udgiften hertil kan ikke afholdes indenfor det fastsatte Maksimum, og man har derfor foreslaaet Maksimumsbeløbet forhøjet til 1 200 Kr. Det bemærkes herved, at man ikke ved at foreslaa dette Beløb, der er dobbelt saa stort som det hidtil gældende, vil give Udtryk for, at de tilstaaede Befordringsgodtgørelser skulde behøve at forhøjes til det dobbelte. Men det maa i hvert enkelt Tilfælde undersøges, hvad den virkelige Udgift for Præsten kan sættes til, naar alle Forhold tages i Betragtning.

Til § 3.

Efter Lønningslovens § 23 kan der efter Kirkeministerens Bestemmelse i særlige Tilfælde ydes Præster, som har Udgifter til Leje, Opvarmning og Rengøring af Konfirmandstue, et Vederlag for disse Udgifter. Saaledes som denne Bestemmelse er affattet, har man ikke ment at kunne yde saadant Vederlag uden i de Tilfælde, hvor der ikke er Konfirmandstue i Præstegaarden. Udgiften til Opvarmning og Renholdelse af Konfirmandstuen er imidlertid under de nuværende Priser for Brændsel og paa Folkehold ikke helt ubetydelig, og man har derfor ment, at det vil være naturligt at yde et Vederlag herfor i alle Tilfælde, hvor Præsten selv skal sørge for Konfirmandstuens Opvarmning og Rengøring. Som andre Udgifter, det paaahviler Præsten at afholde, kan frem-

hæves Anskaffelse af Protokoller, saasom Journaler og Embedsbøger (liber daticus), Anskaffelse af Embedssegel samt Anskaffelse af Blanketter til Attester, for hvilke Præsterne nu kun faar Betaling, naar der en Gang tidligere er udstedt Attest for den samme kirkelige Handling eller Tilførsel i Kirkebogen, ligesom Præsterne skal udstede Attester til offentligt Brug uden Vederlag. Det er en Forudsætning for Ydelsen af dette Vederlag, at vedkommende Præst virkelig har Udgift af den i Paragraffen nævnte Art.

Til § 4.

Ligesom det ved Lovens § 31 er fastsat, at forskellige hidtidige Tilskud fra Staten til Præsteembederne fremtidig er bortfaldne, findes det rimeligt, at saadanne Ydelser som de i Paragraffen nævnte, der i ældre Tid er paalagt Præsteembederne til Universitet og Skolevæsen m. v. bortfalder. Efter indhentede Oplysninger udgør de i Paragraffens 1ste Stykke nævnte Afgifter til Universitetet 9 170 Kr. aarlig og til Bispeembederne 3 067 Kr. 45 Øre.

Afgiften til Fredericia Skolevæsen foreslaaet opført med det 25-dobbelte af, hvad den har udgjort i de sidste 5 Aar.

Afgiften til Metropolitanskolen udgør 1580 Kr. aarlig.

Til § 5.

Lønningslovens § 34 har i Praksis vist sig at virke mindre tilfredsstillende, særlig forsaavidt angaar Kordegnene i Købstæderne, hvorfor Ministeriet i længere Tid har haft under Overvejelse at søge de paa-gældende Bestemmelser ændrede. Til dette Arbejdes Forberedelse nedsatte Ministeriet ved Skrivelse af 25. Marts 1920 et mindre Udvalg med Lønningsraadsformand Kofoed som Formand, og dette Udvalg har derefter den 1. December 1920 afgivet Betænkning og udarbejdet et Forslag til en ændret Affattelse af § 34. Angaaende Ulemperne ved den hidtidige Lønningsordning og de Grunde, der har ført til Fremsættelsen af det foreliggende Forslag, kan Ministeriet i det hele henvise til Udvalgets Betænkning, der indeholder en nærmere Redegørelse for de herhen hørende Forhold, og som vil forefindes som Bilag til nærværende Forslag. Ministeriet har i det væsentlige kunnet slutte sig til det af Udvalget udarbejdede Forslag, men man har dog ment, at Bestemmelsen om, i hvilken Honorarklasse Stillingerne skal indordnes, bør træffes af Kirkernes Overtilsyn efter Indstilling af Menigheds-